



ת"פ 23642/03/17 - מדינת ישראל נגד אפרת דניאל שלום

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 23642-03-17 מדינת ישראל נ' דניאל שלום (עצור/אסיר בפיקוח)

בפני
בעניין:

כבוד השופטת דנה מרשק מרום
מדינת ישראל -
באמצעות פמ"מ וע"י עו"ד שחף קלינמן

המאשימה

נגד

אפרת דניאל שלום -
באמצעות עו"ד יעקב קהן

הנאשמת

גזר דין

1. הנאשמת הורשעה לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירות של **ייבוא סם** לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973 [להלן: "פקודת הסמים"] ו**קשירת קשר לביצוע פשע** לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. על-פי המפורט בהכרעת-דין מיום 6.7.21, ומעובדות כתב-האישום עולה, כי בתקופה הרלבנטית, הנאשמת שהתגוררה בארץ, היתה נשואה לישראל שלום [להלן: "ישראל"], אשר התגורר בברזיל. ישראל, שהיה מיווד עם ורד חן [להלן: "ורד"], פנה אליה כחודש עובר ליום 17.2.17 והציע לה לייבא סמים מבוליביה לישראל. ורד הסכימה, וישראל הפנה אותה לדני טרייגר [להלן גם: "טרייגר"].

בהמשך, קשרו טרייגר, ישראל, הנאשמת וורד קשר להעביר במזוודתה של ורד סמים מסוג קוקאין מבוליביה לישראל, בתמורה ל- 100,000 ₪ שישולמו לוורד.

במסגרת הקשר, פנו ורד והנאשמת למשרד הפנים לצורך חידוש דרכונה של ורד, ובנוסף ורד והנאשמת רכשו מזוודה לצורך נסיעתה של ורד. בהתאם להנחיותיו של דני, ביום 31.1.17 הגיעו ורד והנאשמת לסוכנות הנסיעות "קרדינל טורס" בתל-אביב, לצורך רכישת כרטיסי טיסה לברזיל. עובר לרכישה, הנחתה הנאשמת את ורד מה לומר לסוכן הנסיעות ואיזו טיסה להזמין. לצורך רכישת הכרטיס, העבירה הנאשמת לוורד 2,200 דולר, וורד רכשה באמצעותם את כרטיס הטיסה.

ביום 2.2.17 הנאשמת הסיעה את ורד לשדה התעופה, וורד טסה לברזיל. בהגיעה לשם, המתין לה אחר שזהותו אינה ידועה, אשר לקח אותה למלון. בהמשך, בהנחייתו של טרייגר, נסעה ורד באוטובוס מברזיל לבוליביה, שם פגשה את ישראל וטרייגר. במהלך שהייתה בבוליביה, מסרו טרייגר וישראל, באמצעות אחר שזהותו אינה ידועה,



מזוודה שבתוכה הוסלקו 5.31 ק"ג קוקאין [להלן: "המזוודה"]. בהמשך נסעה ורד במונית לברזיל ומשם טסה לישראל כשברשותה המזוודה.

ביום 17.2.17 בסמוך לשעה 14:00, ורד נחתה בישראל, עדכנה את הנאשמת כי נחתה, אך בסמוך לאחר מכן נעצרה על-ידי שוטרי יחידת נתב"ג. במסגרת הקשר, הנאשמת הגיעה לאסוף את ורד משדה התעופה, אך משוורד בוששה להגיע לאולם מקבלי הפנים, עזבה הנאשמת את המקום.

3. עניינם של מעורבים אחרים בפרשה הסתיים: ורד חן (ע.ת. 1), נדונה לעונש מאסר בפועל בן 50 חודשים (ת/14), לאחר שהורשעה בעבירה של ייבוא סם מסוכן, על בסיס הסדר טיעון סגור; על ישראל שלום, שהורשע בעבירה של סיוע לייבוא סם במסגרת הסדר טיעון סגור, הושת עונש מאסר בן 29 חודשי מאסר בפועל (ת/72) - כאשר בתקופת המעצר נכללת תקופת מעצרו מחוץ לישראל, וכן הופעל עונש מאסר על תנאי חציו במצטבר, כך שסך-הכל הושת עליו עונש של 35 חודשי מאסר בפועל לצד קנס בסך ₪ 15,000; דני טרייגר נדון לעונש מאסר מוסכם בן 56 חודשים, לאחר שהורשע על בסיס הודאתו בעבירות של ייבוא סם מסוכן וקשירת קשר לפשע, ולאחר שמיעת טיעוני הצדדים החליט בית-המשפט, כי 6 חודשים יהיו בחופף למאסר אחר אותו נשא באותה עת לצד קנס בסך ₪ 35,000 (ועל אופן נשיאת המאסר הגיש טרייגר ערעור שטרם נשמע).

ראיות לעונש

ראיות ההגנה

4. אמה של הנאשמת, גב' ריימונד דניאל, העידה לזכותה של בתה. תיארה את הרקע המשפחתי הנורמטיבי של הנאשמת ואחיותיה, ועל השבר שחוותה בתה בעקבות ההיכרות עם ישראל שלום. הנאשמת היא זו שמטפלת במסירות בשני הוריה החולים, מלווה אותם לטיפולים ודואגת להם באופן יומיומי בסיפוק צרכיהם הבסיסיים ביותר. היא תלויה בבתה, ומבקשת לנצל את הזמן שנותר לה לחיות בשיקום בתה.

5. הסינגור הגיש אסופת מכתבים המעידים על פועלה של הנאשמת בהצלת חתולים בנתניה, כראייה לאופייה הטוב של הנאשמת.

טיעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה ציינה, כי הנאשמת הורשעה לאחר ניהול של הליך הוכחות בכך, שיחד עם דני טרייגר, ישראל שלום והבלדרית ורד קשרו קשר להעביר במזוודה של ורד סמים מסוג קוקאין מבוליביה לישראל בתמורה ל-100,000 ₪ שישולמו לו, שעשתה כן והגיעה לישראל עם מזוודה שבתוכה



הוסלקו 5.31 ק"ג סם מסוכן מסוג קוקאין. הדגישה את חומרת העבירה, בפרט כשמדובר בסם קשה מסוג קוקאין, כשלנאשמת חלק נכבד בתכנית העבריינית בכך שהייתה מרכזית בכל פרטי התכנית והפעילה את הבלדרית לאורך כל הדרך תוך תכנון מוקדם וקפדני עם טרייגר וישראל. הנזק שהיה צפוי להיגרם מהעבירה הוא רב וזאת לנוכח סוג הסם וכמותו; אלמלא נעצרה ורד בנתב"ג, הסם היה נכנס לישראל ומופץ ברחובות ישראל כשהקוקאין ידוע כמחולל פשיעה.

לגישת ב"כ המאשימה, הנאשמת ביצעה את העבירה בעבור בצע כסף, וכמי ששילחה את הבלדרית, עונשה צריך להיות חמור יותר - שכן הבלדרים הם ככלל החוליה החלשה בשרשרת, ומופעלים תוך ניצול מצוקה שלהם. הענישה שמוטלת על בלדרים על כמויות קטנות יותר של סמים מאותו סוג נעה בין 4.5 שנים ל-7 שנים, וביקשה היא לשכנע, כי עונשו של המשלח צריך להיות חמור יותר. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה העוסקת במשלחי הבלדרים וטענה למתחם עונש הולם שנע בין 5 ל-9 שנות מאסר.

ב"כ המאשימה עתרה למקם את עונשה של הנאשמת באמצע המתחם ולהשית עליה 7 שנות מאסר, לצד קנס בסך 50 אלף ₪. ציינה, כי הנאשמת נעדרת עבר פלילי, אך היא לא שיתפה פעולה בחקירה ולא לקחה אחריות על מעשיה. לטענתה, יש ליתן משקל נמוך לעקרון אחידות הענישה, שכן כל השותפים לקחו אחריות על מעשיהם וגזרי-הדין התבססו על הסדרי טיעון. באשר לטרייגר - שגם הוא בגדר משלח הדגישה, כי הוא לא הודה בחקירה והחל לנהל הוכחות, אך בראשיתו של ההליך הגיע להסדר טיעון לפיו הוטל עליו עונש מאסר בפועל בן 56 חודשים, 6 חודשים מהם בחופף לעונש מאסר בן 4 שנים שנושא הוא בגין ביצוע עבירות דומות ולחובתו עבר פלילי.

7. ב"כ הנאשמת טען שלמרות שנשמעו רוב העדים, החקירות היו ענייניות והעדים העידו בצורה יחסית תמציתית, כשההוכחות נוהלו על-מנת להעביר מסר שהיווה את קו ההגנה. הנאשמת חוותה הליך משפטי שהתנהל במשך 5 שנים, כאשר במהלך תקופה ממושכת שהתה בתנאים מגבילים וכמעט ולא עבדה. הנאשמת, אישה בת 42 נעדרת עבר פלילי, חיה חיים נורמטיביים לחלוטין, הצליחה להתגבר על מחלת אנורקסיה בגיל ההתבגרות, התגיסה לצה"ל ושירתה שירות צבאי מלא וסיימה תואר ראשון בכלכלה - למרות שהפסיקה את הלימודים בעיצומם כדי לסייע לאביה שחלה, אך חזרה והשלימה את התואר. לאחר מכן עבדה בחו"ל, נישאה לראשונה בחו"ל וקיבלה גרין קארד. המהפך הנפשי וההתדרדרות באו בעקבות ההיכרות עם ישראל שלום בשנת 2015. בחודשים האחרונים מצבה הגופני והנפשי של הנאשמת התדרדר בעקבות ההליך המשפטי, היא חווה בדידות קשה, והיא פנתה לעזרה.

באשר למעורבים האחרים בפרשה טען, כי ישראל אמנם הורשע בסיוע אך המדובר בסיוע ברף חומרה גבוה. לשיטתו, הנאשמת אינה מי שניהלה את האופרציה בחו"ל או הטמינה את הסמים במזוודה, ויש לגזור את עונשה על רקע העונשים שנגזרו על האחרים.

עוד טען, כי לא הוכחה מודעותה של הנאשמת לכך שהמדובר בסם מסוג קוקאין, ועל כן יש לקבוע מתחם עונש הולם שנובע מעבירת היבוא ללא התייחסות לסוג וכמות הסם.

הסניגור ביקש לחוס על הנאשמת ולגזור את עונשה במידת הרחמים.



8. בדברה לבית-המשפט, מסרה הנאשמת: "אני מצטערת שזה לקח כל כך הרבה זמן. 4.5 שנים האחרונות אני מאוד בודדה (בוכה), רוב היום אני עם עצמי ועם ההורים ואני מטפלת בחסרי ישע - חתולים, גורים ועוסקת בהם כי זה עוזר לטפל בעצמי. זה מחזיר אותי לגיל 15 שחליתי במחלה ואני לא נוהגת לדבר על המחלה שלי כי חוויתי אותה הרבה שנים ואני בטוחה שהשתקמתי רק בזכות ההורים שלי שהשקיעו בי הרבה. אני מודה להם שהם הצליחו להוציא אותי ממחלה שלא יוצאים ממנה. אני מאוד בדכאון, כל מי שהכרתי סביבי נעלם, פעם בשבוע אני הולכת לים לבד כי אחותי עם ההורים. היום יום שלי הוא סביבם בעיקר - קניות ולהכין אוכל ולעשות כביסה ולהוריד את הכלבה כי אמא ואבא לא יכולים להוריד, דברים הכי פשוטים זה הכל אני ואני אומרת מה יהיה. הדבר שהכי כואב לי זה שקיבלת עלי רושם לא נכון, אני מצטערת ומבקשת ממך רחמים, אני מבקשת שתרחמי עלי, אני מתחננת שתרחמי עלי כי אני לא יודעת מה יהיה. אין להורים שלי כסף שיבוא לטפל בהם, אבא רצה לבוא והוא לא יכול לבוא, אני ילדה של אמא ואבא כל החיים, הם כל העולם שלי ואני רואה מה שקורה את האחיות שלי, אני פירקתי את הבית ואני אשמה שהבית שלי עצוב. אני יושבת עם עצמי ועושה חשבון נפש. אני ליוויתי את ורד בתור חברה. מה שאכפת לי זה רק אמא ואבא והמשפחה שלי, הם עוזרים לי להשתקם, אני מנסה להפגין שהכל בסדר אבל בפנים אני מתפרקת ואני יודעת שההורים יוכלו לעזור לי" (עמ' 263 לפרוטוקול).

דין והכרעה

9. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין בסעיף 40ג(א), לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. הנאשמת במעשיה פגעה בערך המוגן של הגנה על שלום הציבור ובריאותו מפני הנזקים הנגרמים כתוצאה מהשימוש בסמים, כשהדברים נכונים ביתר שאת לגבי סם קשה מסוג קוקאין. כמות הסם וסוגו מבססים פגיעה בעוצמה גבוהה בערך המוגן, ולעניין זה יפים דבריו של כב' השופט (כתוארו אז) הנדל:

"ייתכן ועבירות הסמים הקשים הן כה נפוצות עד שהתרגלנו אליהן, ואולי אף אבדה לנו הרגישות למחיר שלא רק החברה משלמת אלא גם המשתמש עצמו. הקוקאין נחשב, ולא בכדי, לסם קשה. זאת הן בשל השפעותיו על גוף האדם, והן בשל פוטנציאל ההתמכרות הגבוה שטמון בו. על פי רוב, לאחר נטילת הסם חווה המשתמש תחושה חזקה של אופוריה. לאחר האופוריה מגיעה ההתרסקות, שמתאפיינת בתשישות, שינה, דיכאון ממושך - וצורך עז להשיג מנת סם נוספת. נמצא גם שהמוח מסתגל במהירות לאפקט האופוריה, וכתוצאה מכך המשתמש צורך כמויות הולכות וגדלות מהסם. הגדלת מנת הסם מעצימה את הפגיעה שנגרמת למשתמש ובכלל זאת פרנויה, פאניקה ושיבוש בפעילות החשמלית של הלב עד כדי פוטנציאל להתקף או לדום לב (עוד על השפעות הקוקאין ראו באתר הרשות למאבק בסמים בכתובת:



הפגיעה ביחיד חוזרת חלילה לפגיעה בחברה. השימוש בסם מסוג קוקאין יוצר צורך להמשיך ולהשתמש. כתוצאה מכך עליו לחפש מקורות כספיים למימון רכישת הסם, לאו דווקא בדרכים חוקיות, תוך שהוא חווה הידרדרות מתמדת בתפקוד הפיזי והקוגניטיבי שלו.

בישראל - כמו בכל מדינות המערב - המאבק בסמים נמצא בעיצומו, והוא צפוי (כך נראה היום) לעבור עוד כברת דרך ארוכה. חומרת התופעה מודגמת, בין היתר, באמצעות סקר שערכה הרשות הלאומית למלחמה בסמים במהלך שנת 2009. בסקר זה נדגמו 7,700 תלמידים בכיתות ז'-י"ב. למעלה מ-10% מן התלמידים דיווחו על שימוש בסם בלתי-חוקי כלשהו במהלך השנה שקדמה לעריכת הסקר. כ-6% דיווחו על שימוש בסמים המוגדרים קשים, ובהם קוקאין, אקסטזי ומתדון (דו"ח המחקר המסכם מצוי אף הוא באתר הרשות). לצורך ההכרעה בערעור זה אין צורך לקבל את הסטטיסטיקה האמורה כמשקפת את האמת להווייתה. די לומר כי אף חלק מהנוער נשאב אל תוך מערבולת הסמים. זהו נימוק נוסף לחומרת המעשים..." (ראו בע"פ 972/11 מדינת ישראל נגד יונה [4.7.12], בפסקה 4).

11. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, לפי סעיף 40ט(א) לחוק העונשין ייאמר, כי האירועים המתוארים ממחישים את התכנון המדוקדק של הנאשמת יחד עם האחרים, אשר במרכז קשירת קשר של הנאשמת יחד עם ישראל וטרייגר להעביר במזוודה של ורד קוקאין מבוליביה לישראל. ישראל, שהיה נשוי לנאשמת, הוא שפנה אל ורד והציע לה לייבא סמים לישראל, ולאחר שהסכימה היפנה אותה לטרייגר.

הנאשמת, אשר ככל הנראה פעלה ממניע של בצע כסף, היא שהיתה דומיננטית בליווי של ורד הבלדריה בפעולות ההכנה בארץ, שכללו: חידוש דרכונה של ורד, רכישת מזוודה מתאימה לצורך המשימה, איסוף כספים עבור רכישת כרטיס טיסה וליווי לסוכנות נסיעות ייעודית לפי הוראותיו של טרייגר לרכישת כרטיס טיסה לברזיל. הנאשמת הסיעה את ורד הבלדריה לשדה התעופה, ואף שמרה על קשר עם ורד לאורך כל הנסיעה תוך מתן הוראות, דאגה להסתיר את יעד הנסיעה של ורד מפני חבריה ומשפחתה, ולבסוף הגיעה לאסוף את ורד משדה התעופה, אם כי בשל מעצרה של ורד האיסוף לא התבצע.

12. בהכרעת-הדין הרחבתי על אודות חלקה המרכזי של הנאשמת באירועים וקבעתי, כי היתה מבצעת בצוותא, במעגל הפנימי של המעורבים:

"83. ההתרשמות שלי מהנאשמת שלילית ביותר. כפי שפורט לעיל, עוד מהתכנים שמסרה במהלך חקירותיה במשטרה ניתן להתרשם כי מסרה גרסאות שקר, ובעת חולשה אף הודתה ב"עצימת עיניים" בשלב מוקדם של האירועים. עם זאת, נוכח התרשמותי מעדותה הבלתי אמינה בעליל בבית-המשפט על רקע מכלול הראיות, לא נותר בי ספק, שהנאשמת לא רק "עצמה עיניה", אלא היתה מבצעת בצוותא תוך התמצאות בכל פרטי "עבודתה" של ורד, הפעילה אותה לאורך כל הדרך תוך תכנון מוקדם עם דני וישראל - והכל כמפורט בכתב-



האישום. הנאשמת ניסתה, באופן לא מוצלח, לתת הסבר נפרד לכל חלק בהשתלשלות האירועים. אלא, שהיא לא הצליחה לזרוע ולו ספק קל כי לא נהגה באורח תמים לגבי אף לא חלק אחד מהשתלשלות העניינים, ובוודאי שלא לגבי כל המכלול יחדיו.

84. מכלול הראיות, ובמרכזן גרסתה האמינה של ורד (לצד חיזוקים) וגרסאותיה הבלתי אמינות באופן מובהק של הנאשמת, מעלה תמונה ברורה, של אישה צעירה, שמסרה גרסת שקר בחקירותיה ובבית-המשפט, חרף ניסיונה ליצור תדמית "תמימה" ומסירת מסמכים אשר כביכול תומכים בחלק מפעילויותיה. אין הסבר אחר לשקריות ולגרסאותיה נטולות ההגיון מלבד המסקנה, לפיה היא זו שהפעילה את ורד והיתה מבצעת בצוותא יחד עם דני, תוך ידיעה מלאה של כל פרטי מבצע הייבוא - החל מקשירת הקשר עם דני המצוי בבוליביה ובעלה ישראל אשר נשא מאסרים בגין ביצוע עבירות סמים, המשך בהתארגנות בארץ, בחירת סוכנות הנסיעות ואיסוף כסף מקיוסק "מפוקפק" עבור ורד, בניית סיפור כיסוי לורד, מתן הוראות בקשר להופעתה, שמירה על קשר ומתן הנחיות גם כשוורד היתה בחו"ל, וכלה באיסוף של ורד עם נחיתתה ועזיבת נתב"ג ללא עריכת כל בירור כשוורד לא יצאה..."

13. הצדק עם ב"כ המאשימה, כי הנזק שצפוי היה להיגרם הוא רב, נוכח סוג הסם הקשה - קוקאין, כמויות ושווי הרב. אלמלא נעצרה הבלדרית בשדה התעופה, הסם היה מופץ ברחובות ישראל, גורם לנזק בריאותי וחברתי קשה למשתמשים ומסייע לחולל פשיעה סביב הפצתו וצריכתו.

14. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת, יאמר באופן כללי כי:

"אכן, נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעת אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה" (ראו בע"פ 9482/09 ביטון נגד מדינת ישראל [24.7.11], פסקה 24).

מפסיקת בית-המשפט העליון עולה מסר ברור באשר לצורך לנקוט בענישה משמעותית כלפי כל המעורבים בשרשרת הפצת הסמים:

"על בתי המשפט לנקוט במדיניות ענישה משמעותית כלפי כל המעורבים בשרשרת הפצת הסמים, שכן רק בדרך זו ניתן יהיה לפעול למיגור התופעה. על אף העובדה כי המערערים שימשו כבלדרים, ולא עמדו בראש שרשרת הפצת הסם - הרי שהשיטה העומדת במרכז התופעה נשענת, במידה רבה, על נכונותם של המערערים ושכמותם לבצע את העבירות האמורות... מכאן עולה שמאבק בתופעת ההסתננות וייבוא הסמים לתחומי המדינה מחייב הרתעה אפקטיבית של כלל השותפים למבצעי ההברחה, המודעים לחומרת העבירות הכרוכות במכלול, וזאת באמצעות ענישה משמעותית שתאין את כדאיות ביצוע המעשים האסורים." (ע"פ



7044/11 עבד נגד מדינת ישראל [17.6.12], פסקאות 8 ו-9).

15. מתחם העונש ההולם ייקבע בהתחשב במדיניות ענישה זו ובנסיבות ביצוע העבירות, לרבות סוג הסם וכמותו, כאשר אני מאמצת את גישת המאשימה לפיה, הנאשמת פעלה כמי שלקחה חלק במשימת השילוח של הבלדרית ורד, תוך ניצול אישיותה של ורד.

16. עיניתי בפסיקה שהוצגה על-ידי ב"כ הצדדים ובפסיקה נוספת, אך לצורך קביעת המתחם נראה שמירב הפסיקה שהוגשה על-ידי ב"כ הפרקליטות היא רלבנטית וישימה לנסיבות:

ע"פ 3759/18 **שלמה כהן נגד מדינת ישראל** [16.7.19] (הוגש על-ידי התביעה): המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע וביבוא סם מסוג קוקאין במשקל של 3.711 ק"ג. המערער "נתפס על חם" כאשר בלדרית שהגיעה מברזיל שיתפה פעולה עם המשטרה, ומסרה לו בישראל תיק שהיה אמור להכיל את הסם. נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 5 ל-9 שנות מאסר, ועל המערער, אדם נעדר פלילי, הוטל עונש מאסר בפועל בן 7 שנים. ערעור על הרשעה וחומרת העונש נדחה, תוך שצוין, כי על הבלדרית הוטל עונש של 44 חודשי מאסר בפועל, ובהינתן התמורה הזעומה שהובטחה לה ושיתוף הפעולה שלה עם המשטרה, הרי שגם בהשוואה לחלקה בקשר, לא עומדת למערער טענה לגבי אחידות הענישה.

ע"פ 3669/14 **משה גולן נגד מדינת ישראל** [18.12.16] (הוגש על-ידי התביעה): המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע וביבוא סמים. המערער נסע עם אחר למדינות שונות בדרום-אמריקה, יצר שם קשר עם סוחר סמים מקולומביה שזהותו אינה ידועה, וקשר עימו קשר לייבא לישראל סמים, שבמסגרתו יוטמנו הסמים במזוודה שיביא לארץ בלדר סמים. המערער שילם כסף לסוחר הקולומביאני עבור הטסת הבלדר, וסוכם כי המזוודה תימסר לו בישראל לפי מילות קוד. בסופו של יום, המערער והבלדר - אזרח אקוודור - נחתו בנתב"ג באותה טיסה, כשהבלדר נשא מזוודה שבתוך דפנותיה הוטמן קוקאין במשקל של 1,142 גרם נטו. נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 4 ל-8 שנות מאסר, ועל המערער, שלחובתו עבר פלילי, הוטל עונש מאסר בפועל בן 6.5 שנים וקנס בסך 20,000 ₪. צוין, כי על הבלדר הושת עונש מאסר בפועל בן 42 חודשים.

ערעור על חומרת העונש נדחה, כאשר בית-המשפט העליון אף התייחס לפער בענישה בין המערער לבלדר, צוין שתפקידו של המערער בגדרי פרשת יבוא הסמים היה דומיננטי יותר, כאשר לעומתו הבלדר הורשע על-פי הודאתו ושיתף פעולה עם המשטרה.

ע"פ 2661/13 **יחייב ואח' נגד מדינת ישראל** [18.2.14] (הוגש על-ידי התביעה): המערערים הורשעו לאחר ניהול הוכחות בעבירות של ייבוא סם מסוכן וקשירת קשר לביצוע פשע. המערערים ונאשם נוסף קשרו קשר ביניהם, יחד עם אדם אחר השווה באוקראינה, למטרת הבאת סם לישראל באמצעות בלדר. המערער 2 רכש כרטיס טיסה הלוך ושוב לפרו על שמו של הבלדר, שילם עבורו 6000 ₪ במזומן, ויום לפני הטיסה נפגש עם הבלדר בירושלים ומסר לו את הכרטיס וכסף להוצאות אישיות. מערער 1 היה אמון על השבת הסם מהבלדר



אל הקושרים. הבלדר שב לישראל ונעצר בנתב"ג כשעל גופו 880 גרם קוקאין. בית-המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם שנע בין 4 ל- 10 שנות מאסר; על מערער 1, בעל עבר פלילי, הוטל עונש של 6 שנות מאסר, והופעל מאסר על תנאי בן 10 חודשים, חציו במצטבר; על מערער 2 הוטל עונש מאסר בפועל בן 4 שנים ומחצה.

על מערער 3 הוטל עונש מאסר בפועל בן 5 שנים, אך הוא זוכה מחמת הספק בבית-המשפט העליון.

הערעור של מערערים 1 ו- 2 על חומרת העונש התקבל, כשנקבע כי מתחם העונש ההולם הוא מחמיר מדי ויש להבחין בין חלקו של כל אחד מהמערערים. בסופו של יום, על מערער 1, בעל עבר פלילי בתחום הסמים, הושת עונש מאסר בפועל בן 54 חודשים, וסך הכל 59 חודשי מאסר בפועל כולל הפעלת המאסר על תנאי; על מערער 2, צעיר ללא עבר פלילי, מטפל יחיד בסבו החולה, אשר שיתף פעולה באופן חלקי, הושת עונש מאסר בפועל בן 42 חודשים.

ע"פ 1720/14 **טורו נגד מדינת ישראל** [30.4.15] (הוגש על-ידי התביעה): המערער, שאינו אזרח ישראלי, הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, ייבוא סם מסוכן, והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. המערער קשר קשר עם אחרים לייבא מקולומביה לישראל סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 1.272 ק"ג באמצעות בלדר. המערער לקח חלק בפגישות עם הבלדר בקולומביה, האחרים מסרו לבלדר את הסם וכרטיס טיסה ואף התלוו אליו בטיסה. הבלדר נעצר בנתב"ג, ובעקבות שיתוף הפעולה שלו עם המשטרה, נעצר מעורב בפרשה בעת שהגיע למלון בישראל לקבל את הסם מידי של הבלדר. המערער הגיע בטיסה לישראל על מנת לוודא שהעברת הסם המיובא על-ידי הבלדר בוצעה כמתוכנן, וכדי לגבות את יתרת התשלום מהצד השני לעסקה. בית-המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם שנע בין 3.5 ל- 6 שנות מאסר, ועל המערער הוטל עונש של 5 שנות מאסר.

ערעור על חומרת העונש התקבל כך שהוחלט להפחית 6 חודשי מאסר, תוך שצוין כי לא נפלה טעות בגזר-הדין, אך יש מקום להתחשב במצבו הבריאותי המיוחד של המערער ובעונשים שהושתו על המעורבים האחרים.

17. מתחם הענישה שעולה מסקירת הפסיקה הנ"ל, בשינויים המחויבים, בהתחשב בכמות הסם ומכלול נסיבות ביצוע העבירות לרבות חלקה של הנאשמת באירוע, נע בין 5 - 8 שנות מאסר בפועל לצד קנס ממשי. בנסיבות רגילות, עונשה של הנאשמת היה נגזר בתוך המתחם בהתאם לנסיבותיה האישיות ושאר הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות.

אחידות הענישה ושיקולי צדק

18. אלא, שאיני יכולה להתעלם מגזרי-הדין שניתנו בעניינם של המעורבים האחרים בפרשה, גם אם



אלו מבוססים על הסדרי טיעון "סגורים". רכיבי הענישה שנגזרו על ורד הבלדרי, ודני טרייגר - משלח אף הוא, שעיקר פעילותו בחו"ל, מהווים עוגן מסוים להשתת הענישה הראויה בעניינה של הנאשמת (עונשו של ישראל אינו מהווה שיקול מרכזי, שכן הוא הורשע כמסייע ובמסגרת הסדר טיעון שנבע מקשיים ראייתיים).

19. כפי שפורט לעיל, על דני טרייגר הושת עונש מאסר בפועל בן 56 חודשים, 6 מהם בחופף לעונש מאסר בן 4 שנים אותו הוא כבר נושא בגין ביצוע עבירות סמים (על-פי גזר-דין שאינו חלוט). דני טרייגר אמנם הודה במיוחס לו ולקח אחריות על מעשיו, אך בשונה מהנאשמת, טרייגר בעל עבר פלילי הכולל 10 הרשעות בעבירות מתחום הסמים, שוד מזוין, שבל"ר, גניבה ואיומים, והוא נשא בעברו 6 מאסרים, חלקם ממושכים.

20. ורד, הבלדרי, המצויה בתחתית ההיררכיה, גם היא ללא עבר פלילי, נדונה לעונש מאסר בן 50 חודשים במסגרת הסדר טיעון סגור, לאחר ששיתפה פעולה באופן מלא עם המשטרה והפלילה את כל המעורבים.

21. בהתאם למעורבותה ולמקומה בהיררכיה העבריינית, יש להטיל על הנאשמת עונש חמור מזה שהוטל על ורד. ואכן, בנסיבות רגילות, ראוי היה להטיל על הנאשמת עונש מאסר בפועל המצוי מעט מתחת לרף האמצעי של המתחם, מאחר שאין היא זכאית להקלה של מי שלוקח אחריות על מעשיו, כאשר יש לזקוף לזכותה את העובדה שזוהי הסתבכותה הראשונה בפלילים, הוריה החולים תלויים בה, והיא שהתה בתנאים מגבילים לתקופה ממושכת.

22. אלא, שנראה, שעל רקע עברו הפלילי המכביד ביותר של דני טרייגר - לרבות בתחום הסמים - לא יהיה זה צודק להטיל על הנאשמת עונש מכביד יותר מזה שהוטל על טרייגר אך בשל העובדה שניהלה את משפטה.

23. על כן, בהתחשב בכל האמור לעיל, אני גוזרת את דינה של הנאשמת כדלקמן:

54 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרה 26.2.17 עד 24.4.17;

12 חודשי מאסר על תנאי שלא תעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורה עבירות סמים מסוג פשע; 3 חודשי מאסר על תנאי שלא תעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורה עבירות סמים מסוג עוון;

קנס בסך ₪ 20,000 או 3 חודשי מאסר תחתיו, לתשלום עד ליום 2.3.22.



על-מנת לאפשר לנאשמת ולהוריה להתארגן, אני מורה כי הנאשמת תתייצב לנשיאת מאסרה בבית סוהר נווה תרצה, ביום 12.12.21 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותה תעודת זהות וגזר-דין זה.

על ב"כ הנאשמת לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

התנאים הכספיים שהופקדו בתיקי המעצר הקשורים והתנאים המגבילים ככל שישנם יעמדו בתוקפם עד להתייצבות הנאשמת לנשיאת עונשה.

הודעה זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ב חשוון תשפ"ב, 28 אוקטובר 2021, בהעדר הנאשמת וב"כ הצדדים.